

Briuselis, 2015 m. balandžio 23 d.
(OR. en)

8138/15

COPEN 93
EUROJUST 76
EJN 33

PRANEŠIMAS

nuo:	Ispanijos nuolatinės atstovybės Europos Sąjungoje ambasadoriaus ir nuolatinio atstovo Alfonso Dastiso
data:	2015 m. kovo 19 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam direktoriui Rafaeliui Fernándezui-Pitai y Gonzálezui
Dalykas:	Ispanijos pranešimai dėl įvairių pamatinių sprendimų

Gerbiamasis generalini direktoriau,

Atsižvelgdama į Ispanijos Karalystės Teisingumo ministerijos prašymą ir į priimtą lapkričio 20 d. Pagrindinį įstatymą Nr. 23/2014 dėl teismo sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo Europos Sąjungoje, paskelbtą 2014 m. lapkričio 21 d. Ispanijos oficialiajame leidinyje Nr. 282, Ispanija pateikia pridedamus pareiškimus dėl šių Sąjungos teisės aktų:

Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR, Pamatinio sprendimo 2008/909/TVR, Pamatinio sprendimo 2008/947/TVR, Pamatinio sprendimo 2009/829/TVR, Direktyvos 2011/99/TVR, Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR, Pamatinio sprendimo 2006/783/TVR, Pamatinio sprendimo 2005/214/TVR, Pamatinio sprendimo 2008/978/TVR, Pamatinio sprendimo 2009/299/TVR.

Pagarbiai

[parašas] Alfonso Dastis

PAREIŠKIMAI, KURIUOS TURI PATEIKTI ISPANIJOS VALSTYBĖ PRIĖMUS LAPKRIČIO
20 D. ĮSTATYMĄ NR. 23/2014 DĖL TEISMO SPRENDIMŲ BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE
TARPUSAVIO PRIPAŽINIMO EUROPOS SĄJUNGOJE

I. 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos

- Vadovaudamiesi pagrindų sprendimo 34 straipsnio 2 dalimi informuojame, kad nustatyti įpareigojimai buvo perkelti į Įstatymo Nr. 23/2014 II antraštinę dalį.
- Pagal pagrindų sprendimo 6 straipsnio 3 dalį reikalaujama, kad valstybės narės Tarybos generaliniam sekretoriatui praneštų apie teisminę instituciją, kompetentingą išduoti Europos arešto orderį. Ši nuostata įtvirtinta Įstatymo Nr. 23/2014 35 straipsnyje, kuriame nustatyta, kad byloje pirmininkavęs teisėjas arba teismas yra institucija, kompetentinga išduoti Europos arešto orderį, jeigu toks kreipimasis dėl išdavimo yra tinkamas, o Nacionalinio teismo pagrindinis bylą nagrinėjantis teisėjas yra institucija, kompetentinga vykdyti Europos arešto orderį. Kai orderis yra dėl nepilnamečio, kompetentinga institucija yra Centrinio nepilnamečių bylų teismo teisėjas.
- Pagal pagrindų sprendimo 7 straipsnio 1 dalį leidžiama paskirti centrinę instituciją. Įstatymo Nr. 23/2014 6 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad centrinė institucija yra Teisingumo ministerija, nors ji vykdo tik 7 straipsnio 1 dalyje apibūdintas funkcijas (įskaitant statistines funkcijas) ir nevykdo 7 straipsnio 2 dalyje apibūdintų funkcijų.
- Pagal pagrindų sprendimo 25 straipsnio 2 dalį reikalaujama, kad valstybės narės Tarybos generaliniam sekretoriatui praneštų apie paskirtą instituciją, atsakingą už prašymų dėl tranzito priėmimą. Atitinkamai įstatymo 27 straipsnyje nustatyta, kad Teisingumo ministerija skiriama institucija, kompetentinga suteikti leidimą vežti tranzitu per Ispanijos teritoriją perduodamą asmenį.

II. 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje

- Vadovaudamiesi pamatinio sprendimo 29 straipsnio 2 dalimi informuojame, kad nustatyti įpareigojimai buvo perkelti į Įstatymo Nr. 23/2014 III antraštinę dalį.
- Pagal pamatinio sprendimo 2 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad valstybės narės Tarybos generaliniam sekretoriatui praneštų apie valdžios instituciją, kompetentingą pagal pamatinį sprendimą. Įstatymo Nr. 23/2007 64 straipsnyje nustatyta, kad, kalbant apie šią sritį, už nuosprendžių vykdymą atsakingi teisėjai yra kompetentingi perduoti nuosprendžius, kuriais skiriama bausmė ar su laisvės atėmimu susijusi priemonė; kalbant apie priemones, skiriamas pagal Pagrindinį įstatymą dėl vaikų baudžiamosios atsakomybės, kompetencija suteikiama nepilnamečių bylų teisėjams. Tuo atveju, jei atliktinos bausmės atlikimo laikas dar neprasidėjo, kompetentinga institucija yra nuosprendį priėmęs pirmosios instancijos teismas. Be to, Centrinis baudžiamasis teismas yra institucija, kompetentinga pripažinti nuosprendžius, kuriais skiriama bausmė ar su laisvės atėmimu susijusi priemonė, ir priimti sprendimą vykdyti tokius nuosprendžius. Galiausiai, už bausmių vykdymą atsakingi centrinių teismų teisėjai yra kompetentingi užtikrinti pirmiau minėtų nuosprendžių vykdymą. Nuosprendžių, susijusių su nepilnamečių laikymu saugiose įstaigose, atveju kompetentinga institucija yra Centrinio nepilnamečių bylų teismo teisėjas.
- Vadovaudamasi pamatinio sprendimo 23 straipsnio 3 dalimi Ispanija informuoja Tarybos generalinį sekretoriatą apie tai, kad Įstatymo Nr. 23/2014 17 straipsnyje nustatyta, kad nebus reikalaujama išversti nuosprendį, kuriuo yra grindžiamas liudijimas, į ispanų kalbą; tai neturi poveikio teisminės institucijos galimybei prašyti pateikti vertimą, jei minėta institucija mano, kad tai būtina nuosprendžio vykdymui užtikrinti.

III. 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/947/TVR dėl teismo sprendimų ir sprendimų dėl lygtinio nuteisimo tarpusavio pripažinimo principo taikymo siekiant užtikrinti lygtinio atleidimo priemonių ir alternatyvių sankcijų priežiūrą

- Vadovaudamiesi pamatinio sprendimo 25 straipsnio 2 dalimi informuojame, kad nustatyti įpareigojimai buvo perkelti į Įstatymo Nr. 23/2014 IV antraštinę dalį.
- Pagal pamatinio sprendimo 3 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad valstybės narės Tarybos generaliniam sekretoriatui praneštų apie institucijas, kompetentingas veikti pagal pamatinį sprendimą. Atitinkamai Įstatymo Nr. 23/2014 95 straipsnyje nustatyta, kad teisėjas ar teismas, pirmininkavęs teismo sprendimo ar sprendimo dėl lygtinio nuteisimo vykdymo procese, yra kompetentingas priimti sprendimą dėl lygtinio nuteisimo. Be to, Centrinis baudžiamasis teismas yra institucija, kompetentinga pripažinti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos perduotą sprendimą dėl lygtinio nuteisimo vykdymo ir priimti sprendimą vykdyti tokį sprendimą. Kai perduotas sprendimas dėl lygtinio nuteisimo yra dėl nepilnamečio, kompetentinga institucija yra Centrinio nepilnamečių bylų teismo teisėjas.
- Pagal pamatinio sprendimo 5 straipsnio 4 dalį reikalaujama, kad kiekviena valstybė narė Tarybos generaliniam sekretoriatui praneštų, kokiomis sąlygomis jos kompetentingos institucijos nuteistojo prašymu gali sutikti perduoti kitai valstybei narei (išskyrus valstybę narę, kurioje nuteistasis nuolat gyvena) teismo sprendimą ir tam tikrais atvejais sprendimą dėl lygtinio nuteisimo. Atsižvelgiant į šį įpareigojimą, Įstatymo Nr. 23/2014 102 straipsnyje nustatyta, kad tais atvejais, kai nuteistasis Ispanijoje teisėtai ir nuolat negyvena, Centrinis baudžiamasis teismas, kuriam pateikiamas prašymas duoti sutikimą tam, kad sprendimas dėl lygtinio nuteisimo būtų perduotas sprendimą priėmusiai institucijai, gali duoti savo sutikimą tik tuo atveju, jei yra įvykdytos 101 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytos sąlygos. Šia nuostata savo ruožtu nustatyta, kad sprendimai dėl lygtinio nuteisimo gali būti pripažįstami tik tais atvejais, kai, nepaisant to, kad nuteistasis teisėtai ir nuolat Ispanijoje negyvena, jo protėviai, palikuonys, broliai ir seserys ar sutuoktinis, arba asmuo, su kuriuo jo ryšys yra lygiavertis, teisėtai ir nuolat gyvena Ispanijoje bent penkerius metus, keliant dar vieną sąlygą – nuteistajam būtų buvusi garantuota darbo sutartis Ispanijoje arba nuteistasis prašė, kad sprendimas dėl lygtinio nuteisimo būtų vykdomas Ispanijoje.

- Pagal Pamatinio sprendimo 14 straipsnio 6 dalį valstybės narės gali pranešti apie sąlygas, kuriomis ji kaip vykdančioji valstybė gali atsisakyti priimti tam tikrų vėlesnių sprendimų priėmimo atsakomybę. Todėl Įstatymo Nr. 23/2014 106 straipsnio 1 dalyje Ispanija pareiškia, kad ne už vykdymą atsakingas Ispanijos teismas, o sprendimą priėmusi institucija yra kompetentinga priimti tolesnius sprendimus, susijusius su trimis pamatinio sprendimo 14 straipsnio 3 dalyje nustatytais scenarijais.

IV. 2009 m. spalio 23 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/829/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo sprendimams dėl kardomųjų priemonių Europos Sąjungos valstybėse narėse kaip alternatyvos kardomajam kalinimui

- Vadovaudamiesi pamatinio sprendimo 27 straipsnio 2 dalimi informuojame, kad nustatyti įpareigojimai buvo perkelti į Įstatymo Nr. 23/2014 V antraštinę dalį.
- Laikydamiesi įpareigojimo pranešti apie kompetentingas institucijas pagal šį patatinį sprendimą, kaip nustatyta jo 6 straipsnio 1 dalyje, informuojame, kad pagal Įstatymo Nr. 23/2014 111 straipsnį institucijos, kompetentingos priimti nuosprendį dėl alternatyvių kardomajam kaltinimui priemonių, yra teisėjai arba teismai, priėmę sprendimą paleisti atitinkamą asmenį už užstatą vykstant baudžiamajam procesui. Kita vertus, institucijos, kurios yra kompetentingos pripažinti ir vykdyti nuosprendžius dėl alternatyvių kardomajam kaltinimui priemonių, yra bylą nagrinėjantys teisėjai arba smurto prieš moteris bylų teisėjai toje vietoje, kurioje yra atitinkamo asmens nustatyta gyvenamoji vieta, pagal nusikalstamos veikos rūšis, kurios priskiriamos tų institucijų jurisdikcijai. Pagal pamatinio sprendimo 7 straipsnio 3 dalį ir vadovaujantis Įstatymo Nr. 23/2014 6 straipsnio 3 dalimi, centrinė institucija pamatinio sprendimo 7 straipsnio 1 dalies tikslais yra Teisingumo ministerija.
- Pagal pamatinio sprendimo 8 straipsnio 2 dalį valstybės narės yra įpareigos pranešti apie papildomas kardomasias priemones, kurių priežiūrą jos yra pasirengusios vykdyti. Atitinkamai informuojame, kad pagal Įstatymo Nr. 23/2014 110 straipsnį esame pasirengę priimti įsipareigojimą taikyti šias papildomas kardomasias priemones:

- a) draudimą užsiimti tam tikra profesine veikla ar atlikti kitą veiklą, susijusią su tariamai įvykdyta nusikalstama veika;
 - b) draudimą vairuoti motorines transporto priemones;
 - c) įpareigojimą sumokėti tam tikrą pinigų sumą arba suteikti kitos rūšies garantiją – nustatytomis dalimis arba visą iš karto;
 - d) įpareigojimą baigti priklausomybės nuo narkotikų vartojimo arba kitų priklausomybės ligų gydymo kursą;
 - e) draudimą laikyti ir nešiotis ginklus ar kitus nurodytus objektus, susijusius su nusikalstama veika, kurios atžvilgiu vykdomas baudžiamasis persekiojimas.
- Pagal pamatinio sprendimo 9 straipsnio 4 dalį reikalaujama, kad kiekviena valstybė narė Tarybos generaliniam sekretoriatui praneštų, kokiomis sąlygomis jos kompetentingos institucijos atitinkamo asmens prašymu gali sutikti perduoti kitai valstybei narei (išskyrus valstybę narę, kurioje asmuo nuolat gyvena) nuosprendžius dėl kardomųjų priemonių.
 - Atsižvelgiant į šį reikalavimą, Įstatymo Nr. 23/2014 112 straipsnyje nustatyta, kad kompetentingas teisėjas ar teismas perduos sprendimą dėl alternatyvių kardomajam kalinimui priemonių valstybės narės kompetentingai institucijai esant bet kuriai iš šių aplinkybių:
 - a) atitinkamas asmuo teisėtai gyvena vykdančiojoje valstybėje ir joje yra jo įprastinė gyvenamoji vieta, ir jis sutinka grįžti į tą valstybę;
 - b) atitinkamas asmuo prašo, kad jam būtų leista vykti į kitą valstybę nei ta, kurioje jis įprastai gyvena, ir tos valstybės kompetentinga institucija tokiam prašymui neprieštarauja.
 - Atsižvelgdama į pamatinio sprendimo 21 straipsnio 3 dalį Ispanija informuoja, kad bus taikoma 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos 2 straipsnio 1 dalis.

V. 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/99/ES dėl Europos apsaugos orderio

- Vadovaudamiesi direktyvos 21 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis informuojame, kad ši direktyva buvo perkelta į Įstatymo Nr. 23/2014 VI antraštinę dalį.
- Vadovaudamiesi direktyvos 3 straipsnio 1 dalies reikalavimais informuojame, kad šios direktyvos tikslais institucijos, kurios yra kompetentingos išduoti ir perduoti Europos apsaugos orderį, yra teisėjai arba teismai, pirmininkavę baudžiamajame procese, kuriame buvo priimtas sprendimas, kuriuo patvirtinama atitinkama apsaugos priemonė. Be to, institucijos, kurios yra kompetentingos pripažinti ir vykdyti Europos apsaugos orderį, yra bylą nagrinėjantys teisėjai arba smurto prieš moteris bylas nagrinėjantys teisėjai vietoje, kurioje gyvena arba ketina gyventi auka, nedarant poveikio 4 straipsnio nuostatoms. Tačiau, jeigu buvo priimti sprendimai dėl probacijos ar kardomajam kalinimui alternatyvių priemonių, tas teisėjas ar teismas, kuris jau pripažino ir įvykdė tuos sprendimus, yra kompetentingas pripažinti ir vykdyti Europos apsaugos orderį.
- Pagal direktyvos 4 straipsnio 3 dalį ir vadovaujantis Įstatymo Nr. 23/2014 6 straipsnio 3 dalimi, centrinė institucija direktyvos 4 straipsnio 1 dalies tikslais yra Teisingumo ministerija.

VI. 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje

- Vadovaudamiesi pamatinio sprendimo 14 straipsnio 2 dalimi informuojame, kad nustatyti įpareigojimai buvo perkelti į Įstatymo Nr. 23/2014 VII antraštinę dalį.

VII. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti

- Vadovaudamiesi pamatinio sprendimo 22 straipsnio 2 dalimi informuojame, kad nustatyti įpareigojimai buvo perkelti į Įstatymo Nr. 23/2014 VIII antraštinę dalį.
- Pagal pamatinio sprendimo 3 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad valstybės narės Tarybos generaliniam sekretoriatui praneštų, kokia institucija yra kompetentinga pamatinio sprendimo tikslais. Pagal Įstatymo Nr. 23/2014 158 straipsnį už nutarimo konfiskuoti priėmimą atsakingos institucijos yra baudžiamieji teismai arba teisėjai, pirmininkaujantys bausmių, kai turto konfiskavimas nustatomas kaip papildoma bausmė, vykdymo procese. Institucija, kompetentinga pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti, yra vietos, kurioje yra bet kuris konfiskuotinas turtas, baudžiamasis teismas. Jeigu turto buvimo vieta pasikeistų, tai nereiškia, kad baudžiamasis teismas, priėmęs sprendimą pripažinti ir vykdyti į Ispaniją nusiųstą nutarimą konfiskuoti, prarastų jurisdikciją. Jeigu liudijimas buvo išduotas dėl kelių turto vienetų, esančių skirtinguose rajonuose, baudžiamasis teismas, kuris pirmasis jį gavo ir kurio rajone yra bent vienas iš šių turto vienetų, yra kompetentingas pirmininkauti likusio turto konfiskavimo procese. Jeigu nutarimą konfiskuoti priėmusi institucija nežino, kur yra konfiskuotinas turto vienetas, tačiau asmens, kurio atžvilgiu buvo priimtas sprendimas, gyvenamoji vieta arba registruota buveinė liudijime yra nurodyta, kompetentingas yra tos vietos baudžiamasis teismas, net jeigu vėliau sužinoma, kad turtas yra kitame rajone arba kad tas asmuo persikėlė į kitą vietą. Jeigu dėl kelių asmenų, gyvenančių keliose skirtingose vietose Ispanijos teritorijoje, buvo išduotas vienas liudijimas, baudžiamasis teismas, kuris pirmasis jį gavo ir kurio rajone yra bent viena iš tų gyvenamųjų vietų ar registruotų buveinių, yra kompetentingas pirmininkauti bylose dėl nutarimų konfiskuoti, priimtų likusių liudijime paminėtų asmenų atžvilgiu.
- Vadovaujantis pamatinio sprendimo 7 straipsnio 5 dalimi ir Įstatymo Nr. 23/2014 170 straipsnio 1 dalies b punktu, kompetentingas baudžiamasis teismas atsisako pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti, priimtą pagal pamatinio sprendimo 2 straipsnio d punkto iv papunktyje nurodytas išplėstas konfiskavimo galias, jeigu jis mano, kad tas nutarimas yra nesuderinamas su Ispanijos Konstitucijoje pripažintomis pagrindinėmis teisėmis ir laisvėmis.

VIII. 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2005/214/TVR dėl abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms

- Vadovaudamiesi pamatinio sprendimo 20 straipsnio 5 dalimi informuojame, kad nustatyti įpareigojimai buvo perkelti į Įstatymo Nr. 23/2014 IX antraštinę dalį.
- Vadovaudamiesi pamatinio sprendimo 2 straipsnio 1 dalimi informuojame, kad pagal Įstatymo Nr. 23/2014 174 straipsnį institucija, kompetentinga priimti sprendimą, kuriuo reikalaujama, kad fizinis arba juridinis asmuo, turintis turto arba gaunantis pajamų kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, sumokėtų finansinę baudą, yra baudžiamasis teismas, kompetentingas vykdyti tą sprendimą Ispanijoje.

Institucija, kompetentinga pripažinti ir vykdyti sprendimą, kuriuo reikalaujama sumokėti finansinę baudą, yra:

- a) pirmiausia – vietos, kurioje gyvena nuteistasis, arba, juridinių asmenų atveju, vietos, kurioje yra jų registruota buveinė, baudžiamasis teismas;
- b) antraip – vietos, kurioje yra bet kuris nekilnojamasis turtas, priklausantis fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuriam skirta finansinė bauda, baudžiamasis teismas;
- c) galiausiai – vietos, kurioje Ispanijos teritorijoje yra bet kurie iš nuteistojo pajamų šaltinių, baudžiamasis teismas.

Jeigu dėl nuteistojo gyvenamosios vietos ar registruotos buveinės pasikeitimo, dėl nekilnojamojo turto pardavimo arba dėl nuteistojo pajamų šaltinių pasikeitimo pakistų kurios nors iš šių aplinkybių, tai nereiškia, kad baudžiamasis teismas, priėmęs sprendimą pripažinti ir vykdyti į Ispaniją atsiųstą sprendimą, kuriuo reikalaujama sumokėti finansinę baudą, prarastų jurisdikciją.

Jeigu viename liudijime nurodyti keli asmenys ir vienas iš tų asmenų atitinka vieną iš šiame skirsnyje nurodytų kriterijų, kompetentingas baudžiamasis teismas galės priimti atsakomybę už sprendimo vykdymą visų nuteistųjų atžvilgiu, ir vieno sprendimo, kuriuo reikalaujama sumokėti baudą, nereikės suskaidyti į kelias dalis, taikomas tam tikriems asmenims.

- Pagal pamatinio sprendimo 2 straipsnio 2 dalį ir vadovaujantis Įstatymo Nr. 23/2014 6 straipsnio 3 dalimi, centrinė institucija, atsakinga už pagalbą teisminėms institucijoms, yra Teisingumo ministerija.

IX. 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/978/TVR dėl Europos įrodymų orderio, skirto gauti daiktus, dokumentus ir duomenis siekiant juos naudoti baudžiamuosiuose procesuose

- Vadovaudamiesi pamatinio sprendimo 23 straipsnio 2 dalimi informuojame, kad nustatyti įpareigojimai buvo perkelti į Įstatymo Nr. 23/2014 X antraštinę dalį.
- Vadovaujantis pamatinio sprendimo 3 straipsniu, Įstatymo Nr. 23/2014 188 straipsnyje nustatyta, kad Ispanijoje institucijos, atsakingos už Europos įrodymų orderių išdavimą, yra teisėjai arba teismai, pirmininkaujantys bylose, kuriose reikalaujama gauti dokumentą, daiktą arba duomenis, taip pat prokurorai, atliekantys tyrimo procedūras, kuriose turi būti naudojamas orderiu.

Prokuratūra taip pat yra institucija, kompetentinga pripažinti ir vykdyti Europos įrodymų orderius, jeigu ji gali gauti daiktus, dokumentus ar duomenis nepatvirtinusi priemonių, kuriomis būtų ribojamos pagrindinės teisės.

Kitu atveju, jeigu prokuratūra laikosi nuomonės, kad ji turi atsisakyti pripažinti arba vykdyti orderį, kompetentinga institucija yra bylą nagrinėjantis teisėjas vietoje, kurioje yra bet kurie daiktai, dokumentai ar duomenys, kuriuos ketinama gauti pagal orderį.

Jeigu daiktų, dokumentų ar duomenų buvimo vieta pasikeistų, tai nereiškia, kad prokuratūra arba bylą nagrinėjantis teisėjas, priėmęs sprendimą pripažinti ir vykdyti į Ispaniją nusiųstą Europos įrodymų orderį, prarastų jurisdikciją.

Jeigu liudijimas išduotas dėl kelių daiktų, dokumentų ar duomenų, esančių skirtinguose rajonuose, prokuroras arba tam tikrais atvejais bylą nagrinėjantis teisėjas, kuris pirmasis jį gavo ir kurio rajone yra bent vienas iš tų daiktų, dokumentų ar duomenų, yra kompetentingas pirmininkauti likusių daiktų, dokumentų ar duomenų įgijimo procese.

- Pagal pamatinio sprendimo 8 straipsnio 2 dalį ir vadovaujantis Įstatymo Nr. 23/2014 6 straipsnio 3 dalimi, centrinė institucija, atsakinga už pagalbą teisminėms institucijoms, yra Teisingumo ministerija.
- Pagal pamatinio sprendimo 23 straipsnio 3 dalį reikalaujama, kad valstybės narės pateiktą deklaraciją, jeigu į jų nacionalinę teisę ketinama perkelti pamatinio sprendimo 13 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytus orderio nepripažinimo ar nevykdymo pagrindus. Todėl paskelbiame, kad abu pagrindai buvo perkelti į Ispanijos teisę – Įstatymo Nr. 23/2014 32 straipsnio 3 dalį ir 198 straipsnio 1 dalies d punktą.

X. 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/299/TVR, iš dalies keičiantis Pamatinius sprendimus 2002/584/TVR, 2005/214/TVR, 2006/783/TVR, 2008/909/TVR ir 2008/947/TVR ir stiprinantis asmenų procesines teises bei skatinantis tarpusavio pripažinimo principo taikymą sprendimams, priimtiems atitinkamam asmeniui asmeniškai nedalyvavus teisminiame nagrinėjime

- Vadovaudamiesi pamatinio sprendimo 8 straipsnio 6 dalimi informuojame, kad nustatyti įpareigojimai buvo perkelti į Įstatymo Nr. 23/2014 33 ir 49 straipsnius.